

[M. F. Mortensen.]

staa i Skatterestance og samtidig beholde deres Valgret.

Jeg er klar over, at mange Landbrugere i de sidste Aar har haft svært ved at betale de paalignede Skatter og derfor staaar i Restance, saa at de løber Fare for at miste deres Valgret, og jeg kunde ogsaa tænke mig at lempe paa disse Forhold, hvad den højtærede Indenrigsminister ogsaa har givet Udtryk for, ligesom den ærede Ordfører for Forslagsstillerne syntes at kunne gaa med dertil. Men Landbrugerne er jo ikke de eneste, der har mærket Krisen og har Besvær med at betale Skat. Haandværkere og handlende, der ikke betaler Ejendoms-skatter, har alligevel mærket Krisen i ret høj Grad, og i endnu højere Grad har de Arbejdere følt den, som har gaaet arbejdsløse og har maattet nøjes med en lille Understøttelse eller med en endnu mindre Kommunehjælp; for mange af disse har det været umuligt at betale de paalignede Skatter. Skal der derfor ske Lettelse for den ene, maa man ogsaa kræve Lettelse for den anden, og kan man i et Udvalg finde en Form herfor, skal jeg tilsige mit Partis velvillige Medvirken til en saadan Udvalgsbehandling. Behandlingen maa jo være kort, da Valg-listerne efter Loven skal berigtiges netop i disse Dage.

Pinholt: Lovforslaget gaar ud paa, i den ellefte eller tolvte Time kan man sige, at sikre disse Vælgere Adgang til at stemme ved Amdsraadsvalget, uanset at de ikke har betalt deres Ejendomsskatter for det Aar, vi er inde i, eller i det foregaaende Aar — det vil sige, det foregaaende Aar maa de jo have betalt for, thi Ejendomsskatter kan jo ikke eftergives, de hviler som en Førsteprioritet paa Ejendommen, saa derfor maa de være betalt for forrige Aar.

Vi fra vor Side ser saadan paa det, at med Rettigheder følger Pligter, og den, som har Valgret, maa ogsaa betale sin Skat. Men vi indrømmer gerne, at Ejendomsbeskatningen i Øjeblikket er ikke alene uheldig, men ogsaa uretfærdig, thi uanset at Ejendommenes Afkastning har været faldende og til Tider slet ikke har været noget som helst, har man dog set Ejendomsbeskatningen stige ikke uvæsentligt. Dette kan ikke være andet end en Uretfærdighed. Jeg vilde derfor i og for sig have anset det for rimeligere, om de ærede Forslagsstillere havde stillet Forslag om, at der skete en midlertidig Lempelse af Ejendomsbeskatningen, saa at det derigennem havde været

umuligt for de paagældende Mennesker at bevare deres Valgret.

Denne Regering har jo været meget utilbøjelig til at give almindelige Lempelser for Landbruget paa noget Omraade, og det vilde have været rimeligt, om man paa dette Omraade havde sagt: Vi kan gaa med til at stryge Ejendomsbeskatningen for et eller to Kvartaler, og vi stiller de Midler til Raadighed, som skal dertil, saadan at disse Landbrugere, som er uretfærdigt behandlet, beskattet i denne Tid, kan beholde deres Valgret.

Jeg kan ikke tilsige mit Partis Medvirken til dette Lovforslags Gennemførelse, saaledes som det er foreslaaet; men man kunde godt tænke sig at gaa den her antydede Vej, og jeg kan ikke tro, at det kan være de ærede Forslagsstillere ubehageligt, men maa mene, at de nok vil gaa med til dette. Vi har jo allerede set, at dette Lovforslag aabner Perspektiver for en Valgretsudøvelse i Fremtiden, som maaske er lidt mere vidtgaaende, end de ærede Forslagsstillere har tænkt sig. Vi ønsker derfor, som sagt, ikke at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, som det foreligger, men vil man gaa ind paa at behandle Ejendomsbesidderne retfærdigt og sige, at i en Tid som denne kan man lette Ejendomsbeskatningen og yde et Offer for, at de paagældende kan beholde deres Valgret, kan vi godt være med dertil. Hverken jeg eller mit Parti ønsker Ejendomsbeskatningen afskaffet, men vi ønsker, at den skal være saaledes indrettet, at den ikke stiger i Nedgangstider, det er det uretfærdige og uheldige ved Ejendomsbeskatningen.

Ulrich: Det foreliggende Lovforslag er ikke af saa stor Betydning, som sikkert Forslagsstillerne havde tænkt sig; man maa klare sig Begreberne og vide, at en Landmand meget vel kan have undladt at betale sin Amtsskat baade i Juni og December Termin og alligevel have Valgret ved det kommende Amdsraadsvalg. Det maa sikkert have foresvævet Forslagsstillerne, at det ikke kunde være Tilfældet, men det er det imidlertid; det er de direkte kommunale Skatter til Sognekommunen, der skal være betalt i April og Juli Kvartal i Skatteaaret 1933—34, for at de paagældende skattepligtige kan have Valgret ved de kommende Amdsraadsvalg, og der vil sikkert ikke være saa forskrækkelig mange Mennesker, som ikke kan klare dette. Ved den Ændring, der, saa vidt jeg husker i 1933, kom i den kommunale Valgret, blev der